

109-12-240

MINISTERSTVO NÁRODNÍ BEZPEČNOSTI	
ARCHIVNÍ A STUŽIJNÍ ODBOR	
Dok. č.	109-12/240
Přílohy	14 listů

14 listů

29.6. 2010 Jml

Krab. 189.

ST S

XII. H - 40/42.

XII. H - 41-43/42.

St.S. XII H - 40/42.

19. Juni 1942.

19. VI. 1942

1) An Herrn
Oberstleutnant Vorbrugg,
Chef des Stabes,
P r a g XIX,

Platz der Wehrmacht 5.

Sehr geehrter Herr Oberstleutnant!

Der Herr Staatssekretär hat darauf hingewiesen, dass der Artikel "Des Stellvertretenden Reichsprotectors letzter Weg" im Heft 12 der Zeitschrift "Unsere Wehrmacht im Protektorat" vom 15.d.Mts. insofern einen Druckfehler enthalte, als auf der Seite 3 von dem Reichsführer-~~H~~ und Chef der Ordnungspolizei Himmler die Rede sei. Ich darf hiervon Kenntnis geben.

Heil Hitler!
Jhr

Oberregierungsrat.

2) Z.d.A.

St.S. XII H - 41 a/42.

Prag, den 9. September 1942.

1 U. in. 1942
M

1.) Kanzlei setze auf besonderen Bogen :

W-Sturmbannführer Wolf.

In Sachen Zeitschrift " Radosti ze Života " sende ich die dort. Vorgänge mit der Mitteilung zurück, daß sie W-Gruppenführer Frank vorgelegen haben.

ls.

40117

W-Obersturmbannführer.2.) Z.d.A. *ve*

3

A b s c h r i f t !

Abteilung IV
Der Leiter der Gruppe Presse
IV 1432/RPR - 2,13/42.

Prag, den 6. August 1942.

An

W-Obersturmbannführer Oberregierungsrat Dr. G i e s

durch die Hand des Herrn Abteilungsleiter
W-Sturmbannführer Wolf

i m H a u s e .

/ Mit Bezug auf Ihren Vermerk vom 30. Juni 1942 (in der Anlage nochmals beigelegt) teile ich mit, dass meine Überprüfung der Zeitschrift " Pestrý týden ", Amtliche Illustrierte der Organisation "Radosti ze Života", ergeben hat, dass nicht anzunehmen ist, dass eine versteckte politische Demonstration mit dem Titelbild der Nr. 14 vom 4.4.1942 verfolgt wurde. Zur Erhärtung dieses Prüfungsergebnisses füge ich mit der Bitte / um gelegentliche Rückgabe des gesamten Vorgangs die 11 letzten Nummern der Zeitschrift zur Ansicht bei, die alle durchaus den pressepolitischen Anforderungen entsprechend und zum Teil im Hinblick auf die amtliche Eigenschaft dieses Blattes in Bezug auf die Organisation "Radosti ze Života" sogar recht gut gemacht sind. Trotzdem wird naturgemäss der Zeitschrift auch weiterhin erhöhte Aufmerksamkeit geschenkt werden.

gez. v. Wolfram.

Anlagen.

PESTRÝ TYDEN

ÚSTŘEDNÍ OBRAZOVÝ LIST *RADOSTI ZE ŽIVOTA* ROČ. XVII - ČÍS. 14 - CENA

PRAHA, 4. IV.

Detail plačící Panny Marie z piety
v kostele v Nesvačilech u Benešova
(XIV. stol.) Foto: Fotoměřický ústav, Praha.

Velký král a velký Němec

ŽIVOT A DÍLO
FRIDRICH A II. VELIKÉHO

Mohutný rozmach dnešního Německa přímo i nepřímo tkví v onom období, kdy panoval velký pruský král Fridrich II. On položil základ k politickému sjednocení všech Němců, jeho vojenské i státnické dílo dozrálo a vyvrcholilo v době, kterou právě prožíváme. Začínáme proto uveřejňovat obsáhlou studii o této vynikající osobnosti, abychom s ní blíže seznámili svoji čtenářskou obec.

„Octu vzbuzující postavu Fridricha Velikého žije nepomíjivě v podání německého lidu. Sláva jeho válečných činů a státnických výkonů, jeho statečné vytrvalosti a lidské velikosti potrvá i v nouzi a neštěstí, pokud budou německé dějiny a dokud budou německé srdce nadsena pro hravské zápolení o svobodu a čest. Pln síly září obraz vítězného velkého krále Prusů v mohutné a povznášející dění naší doby.“

(Říšský maršál Velkoněmecké říše Hermann Goering v předmluvě k dílu „Das Bildnis Fridrich des Grossen“ dne 14. května 1940.)

Dne 21. března 1933 zahájil Vůdce a říšský kancléř první slavnostní schůzi říšského sněmu vzpomínkovým aktem u hrobky Fridricha Velikého. V postupném posádkovém kostele položil Adolf Hitler věnec na hrob velkého mrtvého a jménem vlády pravil: „Chceme pěstiti velké tradice našeho národa, jeho dějiny a kulturu v pokorné házni.“ A právě zelen tohoto věnce se stuhami v říšských barvách na náhrobním kameni slavného muže Pruska byla potvrzením Vůdceových slov a zdůrazněním, které tradice zavazují. To bylo slavnostní a zřetelné přiznání Třetí říše německého národa k velkým tradicím a k velkému dílu Fridricha II. Je bezesporně a průběh dějin až

po naše časy to znovu a důkladně potvrzuje, že doba Fridricha Velikého byla kolébkou onoho velkého vzepjetí německého lidu, tohoto obrození a sjednocení, z něhož vyrostla Velkoněmecká říše.

Téma Fridrich Velký je pro Němce nevyčerpatelné. V každém obratu německého politického vývoje a osudu vznikají na ně stále se vracějící vzpomínky. I v nejtemnějších okamžicích německých dějin, po zhroutilu u Jeny a Auerstádu (říjen 1806) zůstala tato vzpomínka živou a trvalou: jako povzbuzení i útěcha a jako výzva k nejtvrděšímu vypětí všech sil. Především to však byly doby boje a politického vzestupu, kdy bylo připomínáno jméno a dílo Fridricha Velikého. Jestliže snad byli bojovníci za svobodu z let kolem r. 1813 zdánlivě vzdáleni duchu fridericiánské státní správy, přece je neslo k vítězství to, co bylo pravou fridericiánskou tradicí staré pruské armády samozřejmě spojeno s nacionálními osvobozovacími ideami nové doby. Ještě značněji bylo Bismarckovo založení Říše pod vlivem Fridrichova ducha. Vždyť bylo uvědomělým obnovením, pokračováním a zesílením Fridrichovy statečné, smělé a jasné politické linie. Není bez významu, že po vítězných fanfárách od Hradce králové (1866) a Sedanu (1870) spěchal lid hlavního města Pruska ozdobit Rauscheho jezdeckou sochu Fridricha Velikého vavřínem a květinami. V první světové válce stálo Německo pevně po čtyři roky proti celému světu nepřátel:

jak by se tu neobjevilo srovnání s Fridrichem Velikým, který stál v sedmileté válce proti velké koalici protivníků?

Po první světové válce se stalo jeho jméno symbolem. Vše, co bojovalo a co se vzpíralo rozkladu a zeslabení nacionálního uvědomění německého lidu, co se bránilo rozleptávání německého národního uvědomění po velké válce 1914—1918, toto vše se upínalo na stále žijoucí a zdravou tradici staropruské mužnosti, odhodlanosti, kázně v armádě i v úřadech. A pak přišel slavný den velkého a spontánního přiznání se vznikajícího Velkoněmecka k tradici Fridricha, velkého státníka, vojévůdce a Němce.

Někteří by se snad ptali, co může dnešku, překypujícímu chvatem industrialisace, uprostřed mohutného dění vzplanuvší války, vedené moderními bojovými prostředky, tento panovník z doby osvíceného absolutismu, z časů pastýřských idyl ročoka a z dějinného úseku ztrnulé lineární taktiky vojsk? Na to každý uvědomělý Němec odpoví kladně. Fridrich Velký byl skutečně prvním budovatelem a také on zahájil onen velký proces sjednocení všech Němců, který byl dokončen Adolfem Hitlerem a jeho milníky položil Bismarck. Doba před Fridrichem Velikým neznala ještě úplně myšlenku sjednocení; na půdě životního prostoru německého národa byla vystavěna mosaika drobných i větších států a teprve Fridrich Vilém I. a jeho syn Fridrich II. Velký položili jako první pevné základy k výstavbě německého sjednocení, kde středem procesu bylo Prusko. Aby bylo pevným základem, muselo Prusko vyrůst ve velmoc, která by uhájila své postavení jak proti vnějším, tak i vnitřním odpůrcům sjednocení. Fridrich Velký dokázal, že právě pruskému státu muselo být přičteno politické vedení v Německu. A v tom je právě to, co právě dnes je základním organizačním principem německého státu: princip vůdcovství, sjednocení a soustředění veškeré moci v jedné veličině, v jednom státu, v jedné osobě. Už tedy ve své době, kdy idea velkoněmectví a touha po sjednocení národa pod jednou ochrannou střechou vedoucí síly byla dosud jen touhou několika zapadlých filosofů a myslitelů, prováděl Fridrich tuto myšlenku ve skutečnosti. Velký panovník viděl dále, než mnozí jeho současníci na trůnech německých knížectví. Bylo mu zřejmé, že nepřátelská cizina živi své ziskuchtivé plány na nesvornosti a roztráštěnosti německých úředních knížectví a království. Tim je vlastně Fridrichův boj o silné Prusko bojem o silné a sjednocené Německo. V kapitolách, jež budou následovat, pokusíme se českému čtenáři přiblížit politický, vojenský a státnický profil tohoto velkého Němce, aby bylo lze lépe porozumět oné velké a převratné době, které daly dějiny jméno velké revoluce německého národa. (Pokračování.)

Osobnost velkého krále Pruska je i v dnešní době nezapomenutelnou a nachází svůj nejmarkantnější výraz právě ve filmovém zpracování této vynikající osobnosti: k srovnání přinášíme obraz detailu slavné sochy Fridrichovy od Johanna Gottfrieda Schadowa (Zemské museum pomoranské) a obraz státního herce Otto Gebiura v úloze velkého panovníka ve filmu Tobisu „Velký král“.

Snímky: Tobis a archiv.

PESTRÝ TYDEN

ÚSTŘEDNÍ OBRAZOVÝ LIST *RADOSTI ZE ŽIVOTA* ROČ. XVII - ČÍS. 18 - CENA

PRAHA, 2. V. 19

OSTRAVSKÝ KOVODĚL
Foto: F. Krasl ml., Mls

Velký král a velký Němec

ZIVOT A DÍLO
FRIDRICH A II. VELIKÉHO

MLÁDÍ FRIDRICH A VELIKÉHO (VĚZENÍ KÜSTRIN)

Katého vyčkávání bylo pro něho katastrofou; králův zatýkáci rozkaz ho zastihl v berlínském bytě a když se dne 27. srpna 1730 vrátil král do svého sídla, byl začat proces proti následníkovi trůnu a jeho spoluvinníkovi. Válečný soud zbavil Katého hodnosti a vyslovil se pro trest několika let nucených prací na pevnosti. Toto rozhodnutí bylo králem přijato s velkou nelibostí, poněvadž v něm viděl snahu soudců zalíbit se budoucímu pánu země a rozhodl o trestu smrti pro velezradu. Ani přímluvy vynikajících osobností státu, které byly v příbuzenském svazku s von Kattem, zvláště prosba Katého dědečka, generála polního maršála von Wartensleben, nezměnily královo rozhodnutí. Katte byl stát mečem na nádivoí pevnosti Küstrin před očima Fridricha, který byl nucen přihlížet ekzekuci z okna své žalární cely.

Z průběhu procesu proti korunnnímu princovi je zřejmé, že osmnáctiletý Fridrich ukázal politický instinkt o velké průraznosti a bohaté živosti. I když byl zkrúšen na nejvyšší míru smrti milovaného přítele — zápis deníku službu konajícího důstojníka ze dne 27. listopadu 1730 praví: „... horečka korunnního prince ustoupila až po třech zachvatech, princ vypadá velmi špatně...“ — přes to vyvracel uprostřed svého zmatku a ruchu procesu jasnými slovy argumenty svého otce, tedy žaloby. Ze by snad Fridrich Vilém chystal také svému synu Katého osud je nemyslitelné. Byl natolik otcem a politikem, že smysl pro vojenskou čest byl těmito vlastnostmi plně vyvážen. Král měl pravděpodobně v úmyslu zastrašit mladého Fridricha všemi prostředky, aby ho přinutil k odstoupení z hodnosti a práv následníka trůnu ve prospěch mladšího bratra. Nekonečné dlouhé výslechy byly k tomu plně zaměřeny. Ale i po 178 inkvizitorsky položených otázkách o podrobnostech svého útěku byl Fridrich stále schopen vyklouznout ze smýček právnických úskoků a úmys-

lů, že odpovědnost za všechna rozhodnutí musela padnout na krále.

Proces vzbudil samozřejmě v celé Evropě vzrušení. Z mnoha dvorů přicházely dopisy s prosbami o milost pro mladého prince. Fridrich upadl pak do určité duševní krize teprve tehdy, když si uvědomil do určité míry beznadějnost svého současného postavení, když mu Katého smrt vlastně odhalila hlubiny poznání a když mu vězeňské hydlení, v osumělém stejnozkroji, bez rádti a ozdob připomínalo denně, že je pokládán za psance. To v něm připravilo půdu onomu velkému duševnímu zlomu, jenž ho — aspoň vnějškem — přivedl zpět k naprosté poslušnosti otcových příkáz a zaměření jeho životních cílů. Král se pak rozhodl, aby princ vykonal přísahu věrnosti panovníkovi, že „bude v budoucnu poslušen králových rozhodnutí a žádostí jako poslušný syn, poctivý služebník a ukázněný voják“. Je jisté, že na mírnost králova ortelu působily také politické vlivy, hlavně císařský dvůr ve Vídni (Wien). Ten si totiž mnoho slíboval od nezdařeného manželského jednání o zasnubách s anglickým dvorem, které byly právě navždy překaženy Fridrichovým vězením. Král však odpustil především pouze synovi, neodpustil však jako nejvyšší velitel svému podplukovníkovi (neboť tuto hodnost měl korunnní princ od svých chlapeckých let) a Fridrich musel nosit občanský šat bez jakýchkoliv ozdob a prostého střihu. Teprve později dostal Fridrich ke kordě zpět zlatý trapez jako důkaz plného otcova smíření.

Mladý následník trůnu byl pak zaměstnán v küstrinské obecní správě kancelářskou a správní agendou, aby tak, podle slov krále „poznal, že panovník musí znát velmi dobře záležitosti veřejné správy, aby nebyl závislý na svých úřednících“. Nebylo to jisté bez účinku, poněvadž později, už jako král, vyjádřil Fridrich mnohokrát svůj hluboký obdiv nad vnitropolitickými výkony svého otce a dokonce ponechal otcovu správní organizaci skoro „konservativně i ve svém království. Princ vrůstal pak stále silněji do této práce a největší dojem na něj učinila vý-

stavba provincie Východní Prusko (Ostpreussen), která byla zpusotošena mořem.

Ale nelze si snad vykládat velký obrát v duši Fridrichově jen jako důsledek nového zaměření jeho denního života, věnovaného skutečně usilovné práci — to nebyl dojem a vliv duševního rozpoložení, nýbrž vědomí tvrdé duchovní odhodlanosti, které vedlo Fridricha tímto obdobím jeho nejtěžší osobní tragodie, jakou poznal ve svém životě. Po popravě von Katého dlel po několika dnech u královského vězně p. i kurát Müller, s nímž vedl princ obsáhlé chovni rozpravy a debaty. Vědomí, že byl vlastně příčinou Katého smrti, tížilo jej velmi dlouho.

Po mnoha týdnech po Katého smrti byl již duševně vyrovnán a „veselé letory“, jak o něm píše ředitel küstrinské správní komory von Hille ve svém dopise králi. „Shledáváme, že princ vyrostl a zmužněl...“ zní jiný dopis z 28. dubna 1731. Fridrich ovšem pokládal do jisté míry kancelářskou dřinu za „podradné kreslení písmen“, jak se jednou světlil v dopise své oblíbené sestře. To mu však nevadilo, aby se jako v letu neobeznámil nejen s vnějšími způsoby správní agendy, ale i zároveň si vlastně nepoložil další základy ke své velké znalosti malého člověka v jeho denních radostech a strastech. Na pány „ouřady“ měl spádeno hned od počátku a jeho břitký vtip působil oparukovaným hodnostářům mnohou nepřijemnou chvílkou. Tehdy také, když samostatně vyřizoval jednotlivé spisy, ukázal v nich první vrůstající smysl pro politiku, který jej provázal celým životem až do hrobu.

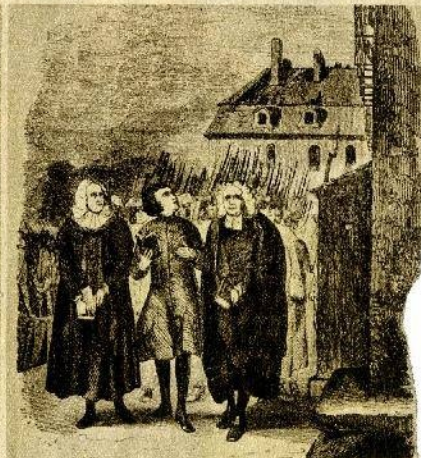
(Pokračování.)

Fridrich v době svého pokusu o útek. (Malba neznámého malíře na hradě Finckenstein.)

Fridrich ve vězení v Küstrinu. Denní prohlídka službu konajícího důstojníka. (Kresba A. Menzela.)

Poručík von Katte kráči v Küstrinu na smrt kole okna Fridrichova vězení. (Kresba A. Menzela.)
Snímky: Archib

30. Juni 1942.

St.S. XII H - 41/42.

30. VI. 1942

- 1. An Herrn
Revidenten Göpfert,
Preßburg,
Kempelengasse 11/III.

Sehr geehrter Herr Göpfert !

Das dort. Schreiben vom 12.d.Mts. in Sachen tschechische
Presse hat dem Herrn Staatssekretär vorgelegen.

Heil Hitler !

h.

Oberregierungsrat.

2.

St.S. XII H - 41/42.

Prag, den 30. Juni 1942.

al
30. VI. 1942

2. Kanzlei setze auf besonderen Bogen:

Herrn v. Wolfram.

Der Herr Staatssekretär ist auf die Zeitschrift "Radosti ze Života" aufmerksam gemacht worden, die im Gegensatz zu ihrem Titel Fotografien nach der Art der angeschlossenen Bilder bringe. Der Herr Staatssekretär hält es nicht für ausgeschlossen, daß hierin eine versteckte politische Demonstration zum Ausdruck komme, und läßt Sie bitten, der Zeitschrift unter diesem Gesichtspunkt Ihre besondere Aufmerksamkeit zu widmen. Für die entsprechende weitere Veranlassung bin ich zu Dank verbunden.

02017

3. Z.d.A.

M

h

12.6.1942.

Büro des Staatssekretärs
beim Reichsprotector
in Böhmen und Mähren.

Empf.: 22. JUNI 1942

P r a g .

Herrn

Staatssekretär und Gruppenführer
Karl Hermann Frank,

1276

Nachdem mir nicht bekannt, an welche Stelle nachfolgende
Angelegenheit zu richten ist, erlaube mir sie Herrn Staatssekretär zu
unterbreiten, in der Gewissheit, dass schon das Richtige veranlasst wird.

Als Sudetendeutscher, der zwischen Tschechen aufgewachsen,
habe in den vielen Jahren ihre Denkweise gründlich kennen gelernt und
beobachte nun hier in Pressburg als slowakischer Staatsbeamter das Leben
im Protektorat und besonders das Zeitungswesen und finde, dass tschechische
Zeitungsleute öfters getarnt ihrer Oeffentlichkeit Giftinjektionen geben,
wie, glaube ich, folgende Sache beweist :

In der Bildzeitschrift Pestrý týden Nummer 14 ist auf der
Titelseite eine weinende Madonna und sichtbar als Kontrast zur
darüber befindlichen Aufschrift : Radosti ze života.

Dieselbe Zeitschrift bringt in Nummer 18 die Abbildung
eines Ostrauer Metallarbeiters und wieder der beabsichtigte Kontrast
des unrasierten, deprimierten, traurig dreinschauenden Menschen zur
gleich darüber befindlichen Aufschrift: Radosti ze života.
/siehe 2 Beilagen/

Hinter diesen Abbildungen kann man leicht die hämische
Fratze eines tschechischen Zeitungsbengels ahnen, der sich ins Püustchen
lacht, den Deutschen eins ausgewischt zu haben.

Einmal waren süßliche Töne eines gewissen Herrn Wolfram
/oder so ähnlich/ in deutschen Zeitungen zu hören, scheinbar war es einer
tschechischen Clique gelungen, dem Herrn was vorzuliegen. Nun ist ja vom
genannten Herrn diesbezüglich gottlob nichts mehr zu hören und wir freuen
uns hier, wannimmer K.H. Frank spricht, dass es unzweideutig und forsch
ist, denn die letzten Ereignisse - die wir schon lange befürchtet haben -
zeigen, dass das Problem Deutschtum - Tschechentum infolge der Mentalität
der Tschechen nur mit Macht zu lösen ist, indem wir seinerzeit die unruhi-
gen Elemente einfach aussiedeln, dem Rest wird dann die Lust zu gehen
gegen deutsche Menschen Revolverpolitik zu betreiben.

Heil Hitler !

2 Beilagen

043210

6110 IV/3

göpfert
St. G. III 16-41/42

7. Dezember 1942.

Staatssekretär.

st.s.502/42. ✓

Sturmbannführer Wolf
D. S. Durchschrift an

7. XII. 1942

auf die dort. Durchschrift vom 3.8.42. - Original
Zeichen zur Kenntnisnahme.

1.) An Herrn
Stabsleiter Rienhardt,
B e r l i n W 35,
Graf-Spee-Straße 20.

48184

Sehr geehrter Parteigenosse Rienhardt !

In Sachen Landesobmann Böhmen-Mähren des Reichsverbandes der Deutschen Zeitschriftenverleger erwidere ich auf das dort. Schreiben vom 27.6.d.Js. - Zeichen Abt. 153/0, daß gegen die Betrauung von Verlagsleiter Langhans keine Bedenken bestehen. Die Angelegenheit fällt in die Zuständigkeit von Sturmbannführer Wolf als Kulturwalter beim Reichsprotector in Böhmen und Mähren. Sturmbannführer Wolf müßte in dieser Eigenschaft auch die Betrauung von Langhans aussprechen. Ich lasse deshalb eine Durchschrift dieses Schreibens Wolf zugehen.

H e i l H i t l e r !

Ihr

.A.S.E (.S)

9a
7. XII. 1942

Staatssekretär

2.) Durchschrift an
1/4-Sturmabteilerführer Wolf

St. 2. 202/42

auf die dort. Zuschrift vom 3.8.d.Js. - ohne
Zeichen zur Kenntnisnahme.

6b
7. XII. 1942

An Herrn
Stabsleiter Riehnardt
Berlin W 35
Graf-Spee-Strasse 20.

03184

Sehr geehrter Parteigenosse Riehnardt!
In Sachen Landesobmann Böhmen-Mähren des Reichswehr-
des der Deutschen Zeitschriftenverleger erwidere ich
auf das dort. Schreiben vom 27.8.d.Js. - Seiden Abt.
153/0, das gegen die Betrauung von Verlagsleiter Lang-
hans keine Bedenken bestehen. Die Angelegenheit fällt
in die Zuständigkeit von 1/4-Sturmabteilerführer Wolf als
Kulturleiter beim Reichsprotector in Böhmen und Mähren.
Sturmabteilerführer Wolf müsste in dieser Eigenschaft auch
die Betrauung von Langhans ansprechen. Ich lasse des-
halb eine Durchschrift dieses Schreibens Wolf zugehen.

H e i l i e r !
Ihr

3.) Z.d.A.

V e r m e r k

für den Herrn Abteilungsleiter IV,
SS-Sturmbannführer Wolf.

Gegen eine Ernennung des Pg. L a n g h a n s zum Leiter des Landesverbandes Böhmen und Mähren im Reichsverband der deutschen Zeitschriftenverleger bestehen keine Bedenken. Es ist im Gegenteil aus sachlichen Gründen zweckdienlich und erwünscht, wenn Langhans zu seiner bisherigen Funktion als Leiter des Landesverbandes der Zeitungsverleger auch Leiter des Landesverbandes der Zeitschriftenverleger würde. Eine grosse Mehrbelastung dürfte bei der geringen Anzahl der in Frage kommenden Mitglieder nicht entstehen. Andererseits würde sich die Zusammenarbeit mit der Abteilung IV und ihm einfacher gestalten, da Langhans auch fachlich völlig geeignet ist.

Im Auftrage:

[Handwritten signature]

Prag, den 30. juli 1942.

11

M IV 3 -
hlm *Kurz* *Hallwagner*

V e r m e r k

An den
Herrn Kulturwalter beim Reichsprotector i. B. u. M.
SS Sturmbannführer *Wolf*
im Hause

307
7. 7. 42
WV IV

Betrifft: Bestellung des Pg. Langhans zum Landesobmann Böhmen und Mähren des Reichsverbandes der deutschen Zeitschriftenverleger.

Für die Reichspressekammer ist ein Landesleiter nicht ernannt, da diese Kammer ihre örtlichen Untergliederungen denen der Reichskulturkammer nicht angeglichen hat.

Leiter des Landesverbandes Böhmen und Mähren im Reichsverband der deutschen Presse ist Pg. Ansorge Prag, während die Leitung des Landesverbandes Protectorat Böhmen und Mähren im Reichsverband der deutschen Zeitungsverleger in den Händen von Verlagsleiter Pg. Langhans liegt.

Der Reichsverband der deutschen Zeitschriftenverleger zu dem Pg. Langhans bestellt werden soll, ist meines Wissens eine Fachuntergruppe des Reichsverbandes der deutschen Zeitungsverleger.

von - selbständige Verbände

Kurz

Langhans selbst erklärt, kann
Wart auf d. Finanzierung zu Lyon, da
er Mann überlastet sei. Durch Schrift
Krausards wurde er für jidovij fuge

Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei

Reichsleitung

Der Reichsleiter
für die Presse der NSDAP.
Verwaltungsamt

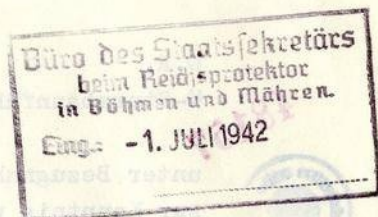
Zahlungen nur auf Bankkonto:
Dresdner Bank, Dep.-Kasse 38,
Konto 9209, Berlin W 62, Lützow-
platz 1 oder mittels Bankscheck

Der Stabsleiter.

Abt. 153/o

BERLIN W 35, 27. Juni 1942
Graf-Spee-Straße 20
Fernsprecher 25 90 31

Herrn
Staatssekretär Karl Hermann
Frank,

Prag IV,
Czerninpalais.

Betr.: Landesobmann Böhmen-Mähren des Reichverbandes der deutschen Zeitschriftenverleger.

Sehr geehrter Parteigenosse Frank!

Im Zuge der Einführung der Reichskulturkammergesetzgebung hat es sich als zweckmässig erwiesen, für die im Gebiet des Protektorats arbeitenden deutschen Zeitschriftenverleger einen eigenen Landesobmann zu bestellen. Diese Regelung würde der in den übrigen Reichsteilen seit langem geltenden Übung entsprechen.

Ich beabsichtige, mit diesem Amt den Verlagsleiter Pg. Langhans zu betrauen und bitte Sie um Ihre Stellungnahme.

Heil Hitler!

Handwritten red signature/initials: R 2/vii

Handwritten signature: Kirschbaum

b.w.

Handwritten in blue ink: St. G. VII 28 - 42/42

Ma

St.S. XII H - 42/42.

Prag, den 27. Juli 1942.

Reichsleitung

Zahlungen nur auf Bankkonten:
Oestercher Bank, Dep. Kasse 38,
Konto 2209, Berlin W 62, Lützow-
platz 1 oder mittels Bankcheck

Der Reichsleiter
für die Presse der NSDAP.
Verwaltungsamt

BERLIN W 35, 27. Juni 1942
Graf-Spree-Strasse 38
Fernsprecher 25 90 31

J. Götz

G.R.
Sturm-Bannführer Wolf
48157

Wolf

unter Bezugnahme auf den Inhalt der umstehenden Zuschrift
zur Kenntnis und Stellungnahme übersandt.
Gruppenführer Frank ist mit der Bestellung von Verlags-
leiter Langhans zum Landesobmann Böhmen-Mähren des Reichs-
verbandes der Deutschen Zeitschriftenverleger einverstanden.

BÜ.
in
Eing. - 3. AUG. 1942

St. S. XII H - 42a/42

An 44. Oberst Graf Götz

in d. Bemerkung, daß Bedanken gegen
die Bekämpfung von Langhans usw. da,
Pfeiler. Es handelt sich dabei allerdings
nicht um einen Befehl, sondern um eine
Forderung, sondern um eine Forderung, sondern um eine
Kulturweltere, sondern um eine Forderung, sondern um eine
Warnung, sondern um eine Forderung, sondern um eine
Merkmal, sondern um eine Forderung, sondern um eine Forderung. Wolf 3/8

OK
- 9. VII. 1942

1) An
W-Sturmbannführer Fischer,
P r a g.

Lieber Kamerad Fischer!

Das dort. Schreiben vom 1.d.Mts. - Zeichen I 8 RO 1811 /130/06 hat W-Gruppenführer Frank vorgelegen. Gruppenführer Frank lässt für die Übersendung der Sondernummer "Der Sudetenraum" der Zeitschrift "Raumforschung und Raumordnung" danken.

Heil Hitler!

l
W-Obersturmbannführer.

2) Z.d.A. (Archiv).
Me

Buch Nr. : LE 84.

Gruppe Raumordnung

I 8 RO 1811/130/06

Prag, den 1. Juli 1942

14

Büro des Staatssekretärs
beim Reichsprotektor
in Böhmen und Mähren.
Eing.: - 2. JULI 1942

W-Obersturmbannführer G i e s
im H a u s e

Lieber Kamerad Gies !

Da ich von Ihrem Büro hörte, dass dem Herrn Staatssekretär noch kein Heft der Sondernummer "Sudetenraum" der Zeitschrift "Raumforschung und Raumordnung" zugegangen ist, übersende ich Ihnen in der Anlage ein Exemplar mit der Bitte, es dem Herrn Staatssekretär vorzulegen. Das Heft ist im April erschienen und hat im Protektorat starken Absatz gefunden.

Heil Hitler !

W-Sturmbannführer.

14/7

1 Anlage

St. S. Fil. 46 - 43/46